

RAMBURSĂRILE ȘI RESTITUIRILE DE IMPOZITE SAU TOPUL SITUAȚIILOR CONTRAINTUITIVE ÎN FISCALITATE

De **LUISIANA DOBRINESCU**, *Avocat Coordonator DOBRINESCU DOBREVS CA*

Rambursările intracomunitare de TVA sunt pe primul loc în topul situațiilor critice în care se poate plasa un contribuabil. Deși procedura în sine este reglementată unitar la nivel european, inclusiv în ceea ce privește documentele ce trebuie depuse, practica fiscolei român transformă acest fapt banal într-o traumă pentru contribuabil și într-o aventură pentru avocații care îl asistă. Există societăți specializate în efectuarea procedurilor de rambursare de TVA în Europa care, aplicând una și aceeași procedură de constituire a dosarului de rambursare în mai multe țări europene, ajung să piardă sistematic rambursările solicitate în România și nu își pot explica unde greșesc.

Ei bine, la noi, respingerile au la bază chichițe birocratice inventate anume pentru a lăsa solicitantul în offside: de cele mai multe ori se invocă lipsa de la dosarul de rambursare a unor documente care nu sunt prevăzute ca fiind obligatorii de legislație. Directiva europeană ce prevede drepturi pentru contribuabili și obligații pentru State este însă aplicată la noi original și vindicativ.

TERMENE RESTRICTIVE

Restituirile de accize intră deopotrivă în clasamentul situațiilor fiscale paradoxale pe care contribuabilii le detestă. Și aici, modalitatea originală de aplicare a legii duce la concluzia că armonizarea prin conformarea cu prevederile directivelor europene este încă departe.

Profitând de o anumită libertate în implementarea națională a preve-

Situațiile în care contribuabilul dobândește calitatea de creditor fiscal sunt cele mai relevante în aprecierea nivelului de birocratie a sistemului de administrare fiscală. În practică apar situații paradoxale și contra-intuitive în care textul de lege ce consacră un drept al contribuabilului se sublimează până la dispariție în interpretarea autorităților fiscale.

derilor directivei europene, legiuitorul român nu a pierdut ocazia de a reglementa termene atât de restrictive, încât contravin însuși obiectivului urmărit de Directivă.

De cele mai multe ori, procedura impusă de autoritățile române duce practic la anularea dreptului contribuabilului român de a beneficia de scutirea (indirectă) de la plata accizelor, situație pe care avocații români nu au ezitat să o aducă în atenția CJUE.

Rambursările naționale de TVA se remarcă prin termenul îndelungat de soluționare. Deși legislația prevede un termen de 45 de zile de la data depunerii decontului, respectarea acestuia rămâne o utopie, în special în București și Ilfov. Utopie este și rambursarea de TVA pe perioada derulării investiției. Cu toate că nu există niciun text de lege care să dea dreptul organului fiscal de a amâna rambursarea de TVA până

la momentul obținerii primului venit taxabil iar CJUE a interzis expres o astfel de practică, amânarea deducerii TVA este deja o cutumă în provincie.

DOSARELE FISCALE ÎN INSTANȚĂ

Atunci însă când dosarele fiscale ajung în instanță, reprezentanții ANAF nu ezită să depună în probațiune sute de pagini de documentație, scanate și reproduse în masă cu ajutorul unor copiatoare achiziționate cel mai probabil din banii refuzați la rambursare contribuabililor. Încearcă astfel să creeze în ochii judecătorului aparența de temeinicie și meticulozitate în soluționarea - cu respingere - a cererilor, când de fapt nu face decât să adauge o insultă vătămării deja suferite de contribuabil, descușurând sistematic actul de justiție. Nici când câștigă irevocabil în justiție, calvarul contribuabilului nu se sfârșește cu una cu două. Este nevoit să aștepte redactarea soluțiilor, să obțină copii legalizate ale sentințelor, să le înainteze într-o procedură administrativă chiar părții cu care s-a judecat ani în șir, să solicite cuviincios restituirea sumelor de care a fost exonerat și calcularea unor venituri incerte dobândite de întârziere — eventual trăgând ponoasele unei noi inspecții fiscale. Confruntarea cu fiscolei este cel mai adesea întrecerea distopică dintre Alice în Țara Minunilor și vicioasa Regină de Cupă care, bătând alergător pasul pe loc, obișnuia să remarce cu cinism: Aici, trebuie să alergi foarte repede pentru a rămâne în același loc! Dacă vrei să ajungi altundeva, trebuie să alergi de două ori mai repede! ■